

PURJEHDUSKILPAILU

*Hilinä-ketun, Knuutti-hylkeen ja Otso-karhun
merellinen seikkailu*

Eräänä kauniina päivänä Itämerellä järjestettiin purjehduskilpailu, jonka voittajalle luvattiin vuoden karkkivarastot. Myös Hilinä-kettu, Knuutti-hylje ja Otso-karhu päättivät lähteä jahtaamaan palkintoa joukkueena. Puolivälissä kisaa he johtivat kirkkaasti ja voitto oli lähes varma.

“Kuvitelkaa kaverit! Pian meidän ei enää tarvitse syödä näitä hikisiä voileipiä! Me voimme syödä pelkkää karkkia niin paljon kuin jaksamme!” Hilinä huudahti ja viskasi voileipäkääreen mereen.

“Hilinä! Meillä on täällä roskis, johon voi heittää roskat”, Knuutti torui.

“Sori, merihän on muutenkin niin roskainen, ettei yksi voileipäkääre haittaa”, Hilinä väitti.

Otso murahti ja pyöritti silmiään. Hän tiesi, että muutkin merten roskaajat olivat ajatelleet täysin samalla tavalla. Otso ei kuitenkaan tiennyt, että voileipäkääre tarttui merivirtaan, joka kuljetti sen syvälle mereen, lähelle pohjaa. Siellä se ui kovaa vauhtia ja lopulta osui pohjalla asuvaa merenneito Mirandaa silmään.

“Ai!” Miranda kiljahti ja suuttui. “Se, joka heitti tämän roskan tänne, saa vielä maksaa!”

Miranda osasi hallita meren aaltoja ja hän sai Hilinän, Knuutin ja Otson veneen pysähtymään. Otso alkoi ihmetellä, miksi muut veneet

menivät heidän ohitse. Hän oli ollut varma oman joukkueensa voitosta.

“Otso! Miksi me emme liiku mihinkään?” Hilinä ihmetteli.

Otso ihmetteli asiaa itsekin. Hän tarkisti, että kaikki oli hoidettu niin kuin pitääkin. Jostain syystä vaikutti siltä, että tuuli kiersi heidän veneensä ja se pysyi täysin paikallaan. Sitten meren tyrskyjen keskeltä hyppäsi Miranda. Hän istuutui kädet puuskassa veneen kannelle. Hänen silmänsä ympäryks oli tummunut lähes mustaksi.

“Kuka teistä heitti tämän mereen?” hän kysyi pidellen kädessään voileipäkäärettä, joka oli osunut häntä silmään.

“Minä!” Hilinä huudahti.

“Se osui minua silmään!” Miranda kivahti. “Itämeri on muutenkin roskainen ja saastunut.”

Miranda kertoo eläimille, että Itämeri on erittäin herkkä meri, koska se on niin matala ja pieni. Lisäksi sen vesi vaihtuu erittäin hitaasti. Erityisesti rehevöityminen uhkaa Itämeriä. Mirandaa itkettää, kun hän kertoo, että rehevöitymisen vuoksi hän on menettänyt kotinsa, koska osasta merenpohjaa on tullut hapetonta. Myös myrkylliset sinilevälauhat ovat lisääntyneet.

“Anna anteeksi, Miranda! En yhtään ajatellut, että yhdestä roskasta voisi olla haittaa”, Hilinä kertoo.

“Voimmeko me tehdä asialle jotain?” Knuutti kysyy.

“Suurin ongelma on maa- ja metsätalous. Voisimme kuitenkin tästä lähdin syödä lähivesistä kestävästi pyydettyä kalaa, vaikka muikkua, silakkaa, haukea ja ahventa”, Otso kertoo

Miranda on niin surullinen, että Hilinääkin alkaa harmittaa.

“Jos en olisi heittänyt sitä roskaa mereen, olisimme voittaneet vuoden karkkivarastot”, hän sanoo murheellisena.

“Vuoden karkkivarastot?” Miranda innostuu.

Miranda lupaa viedä Hilinän, Knuutin ja Otson nopeasti maaliin, jos he antavat Mirandalle osuuden voittosaaliista. Ja niin Miranda ohjaa meren aallot kuljettamaan heidän venettään. Ohittaessaan muut veneet he vilkuttavat iloisesti muille kilpailijoille. Lopulta he olivat ohittaneet kaikki ja saapuivat maaliin ensimmäisinä.

Sen pituinen se! Hyvää yötä!

